

57. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel
TŘEŠŤSKÉ DIVADELNÍ JARO

24. 3. 2018 | cena 5 Kč

OKO 9

Včerejší představení
O šíleně statečném Ivánkovi

Včerejší představení
Ať žijou Hořice

**Závěrečný večer
Třešťského divadelního jara 2018**

O šíleně statečném Ivánkovi

VODVAS (Volyňské divadelní studio)

Jede, jede Ivánek!

Na vědomost se dává, že Volyňské divadelní studio Vodvas připravilo pohádku O šíleně statečném Ivánkovi. Připravilo a přivezlo na prkna divadelní přehlídky Třeštské divadelní jaro.

Soubor si jako předlohu zvolil text autora Vladislava Kracíka, který se inspiroval osobitými ruskými lidovými

pohádkami. Autor do příběhu navíc zapracoval různé motivy hned z několika známých pohádek. Naložil tak, oproti klasické struktuře pohádky, hlavnímu udatnému hrdinovi hned dvojnásobnou porci překážek na cestě ke šťastnému konci.

Pohádkou nás, jak už je dobrým zvykem, provází vypravěč (Jan Tříška). Dobrým lidem, pohádkovým zázrakem narozený Ivánek (Antonín Mack), roste jako z vody. Za rok už je z batolete chasník na ženění. Vyslechne rozhovor tří žebraček (Jana Macková, Simona Makovcová, Miroslav Hraše) o překrásné Vasilise (Miluška Baloušková), kterou se chystá strašlivý drak Smrtihlav spořádat k obědu. Na radu žebraček se vypraví krasavici zachránit. Nejprve k trpaslíku Kolodějovi prožívou a mrtvou vodu, cestou dál pak pomůže koníkovi, sokolovi a štice, a nakonec přemůže draka a zachrání Vasilisu. Už už to vypadá, že po veliké svatbě nebrání nic klasickému finále „žili spolu šťastně až do smrti“.

Jenže Ivánek poruší slib daný carovi a ze zakázané 13. komnaty vypustí Kostěje Nesmrtelného. Kostěj mu sice daruje život, ale Vasilisu si odnese neznámo kam. Znovu tedy musí Ivánek do světa, překonat další překážky a vykonat hrdinské skutky. Strastiplnou cestu zvládne s pomocí koníka, sokola a štiky, za dobré rady poslouží třem Babám Jagám v chaloupce na kuří nožce a opět s pomocí svých zvířecích přátel porazí Kostěje Nesmrtelného a Vasilisa je zachráněna.

Co na to diváci

- Nejvíc se mi líbilo úplně všechno.
- Mně se nejvíc líbil drak.
- Nejlepší byly písničky a Ivánek.
- Výtvarně velice dobře zvládnuté, krásná scéna.

Výborně promyšlená propracovaná a fungující scéna. Vše, co je na ní, nás nese celým poměrně akčním dějem a zároveň tvoří většinu postav. A co je vlastně na scéně? Jedna jediná velická chytré barevná plachta velké látky a stolička. Když se k plachtě přidá něco málo rekvizit, nebo ji šikovně ruce správně nastaví, poskládají a přehodí, scéna se mění a žije. Z chaloupky je rázem carský palác, hora, moře, řeka nebo chaloupka na kuří nožce. Když pak z plachty vykouknou hlavy herců či loutek, na jevišti řádí tříhlavý drak Smrtihlav, promlouvají jednooká, jednouchá a něcozubá žebračka, z chaloupky rozdávají úkoly Baby Jagy nebo na vysoké hoře čeká na záchranu Vasilisa. Stolička pak skvěle poslouží třeba jako kolo, koloběžka, loďka, dveře, a nebo prostě jako stolička ☺.

Atmosféru dění přímo z okraje jeviště podtrhuje a děj mnohdy i posunuje kytarista, zpěvák a výroba ruchů v jedné osobě. Ústřední melodií pohádky je, v živém podání, textově přizpůsobená notoricky známá písnička „Jede, jede dostavník“. Už při druhém opakování, spolehlivě roztleskala a rozjásala celé publikum. A nejen to, děti po celou dobu představení nadšeně fandily, radily a živě reagovaly na všechny postavy.

To všechno, co dnes volyňský Vodvas na jevišti předvedl, jasně dokazuje, že pohádkové divadlo pro děti se dá dělat i jinak než použitím velkolepých výprav kanýrků, korunek a trůnů. Stačí jednoduché divadelní znaky, které aktivizují a vtáhnou do děje i toho nejmenšího diváka, protože právě ten správně zvolený znak dodává té správné srozumitelnosti. V tomto kontextu pak vůbec neruší, když občas postavy vystoupí z role, naopak, je to osvěžení.

Sledovat pohádku O šileně statečném Ivánkovi bylo velké potěšení. Dospělácká hravost, velká výtvarná, hudební i pohybová kvalita pasuje toto představení na nejjobraznější, nejmetaforičtější, nejživější a nejpřirozenější pohádku celého letošního divadelního jara v Třešti.

Marně ovšem pátráme po osobě režiséra. Tato pohádka je společným dílem celého souboru. Skvělá práce!

Za porotu Alena Velická

OKEM poroty:

At žijou Hoštice

VODVAS (Volyňské divadelní studio)

Divadelní soubor Vodvas z Volyně přijel na TDJ 2018 s inscenací hry francouzských autorů, a jen mírně si ji upravil pro české publikum. I přes mírnou úpravu však hra vypadala jako napsaná na tělo problémům známým z České republiky. Ukázalo se, že Evropa a potažmo celý svět má dnes všude kam oko pohlédne problémy velmi podobné.

Tématem této hry je v prvním plánu systém evropských dotací a jejich zneužívání, hra samotná však obsahuje i roviny hlubší, ve kterých jde o současný stav

světa vůbec. Volyňští tuto v podstatě politickou satiru uvedli v poetice známé z televizních sitcomů (Červený trpaslík, Jistě, pane ministře!, Ano, pane premiére! apod.) Tento humorný nadhled odkazující také k žánru frašky umocnil satirické ostří inscenace.

Příběh je jednoduchý: Starosta zanikající

obce se snaží prostřednictvím peněz získaných na neexistující projekty udržet svoji obec v podhůří Šumavy na mapě. Vymýšlí opravdu neuvěřitelné záležitosti (banánovou plantáž, přístavní molo, dálniční přivaděč, chov ovcí a dobytka atd.). Každý získaný cent ale rozděluje mezi spoluobčany, aby zůstali a žili v Hořticích. Ty se přesto vyliční až na posledních několik občanů. Když pak přijede na kontrolu úřednice z Bruselu, začne skutečná fraška.

V celé hře vystupují jen čtyři postavy. Jejich představitelé odevzdávají nadprůměrné, v některých případech až vrcholné herecké výkony. Režie je důsledná, pracuje s akcemi v prostoru, s pointami slovními i situačními, hlavně však drží průběžně žánr, vkus i vtíp celé inscenace. Mimořádně kvalitní je scénografický návrh a kostýmní složka.

Jak již bylo řečeno, na první pohled jde o evropské dotace. Posléze se však v druhém plánu objevují obrazy, probouzející asociace na terorismus, nacionalismus a separatismus, dojde i na prezidenty států, na Mezinárodní měnový fond a Světovou banku, nechybí ani válka a Marshallův plán (spíše jeho novodobá varianta).

Téměř geniální je použití jména obce Hořtice v názvu hry. Původně se ve francouzském originále obec jmenuje Bouchon – něco jako Blbákov. To se však také inscenátorům zdálo prvoplánové, a použili proslavené Hořtice. Tím dosáhli jednoho efektu: do divadelního sálu přivedli obdivovatele filmů Zdeňka Trošky, kterým ale nabídli vysoce inteligentní humor a aktuální společenské problémy.

Představení inscenace hry Ať žijou Hořtice bylo velmi důstojným zakončením soutěžní části letošního Třeštského divadelního jara.

Co na to diváci

- Líbila se mi jednoduchá scéna.
- Hra mě pobavila, užila jsem si celé představení.
- Viděl jsem Vás mnohokrát a těším se na další setkání.
- Mně se celkově představení líbilo. Všiml jsem si drobných detailů, které dodaly představení šmrnc.

Za porotu
Ladislav Vrchovský

Závěrečné hodnocení Třešťského divadelního jara 2018

Dvě oblastní postupové přehlídky neprofesionálních divadel v České republice se rok co rok přetahují o to, která z nich je větší a lepší. Je to Třešťské divadelní jaro (TDJ) a Hanácký divadelní máj (HDM) v Němčicích nad Hanou.

V této chvíli ještě nelze obě přehlídky srovnávat, HDM proběhne na přelomu dubna a května, nicméně: Letos mají obě shodný počet soutěžících inscenací, na obou se soutěží o postup na Divadelní Piknik Volyně (činoherní a hudební divadla z větších obcí a měst), na Krakonošův divadelní podzim (venkovská divadla z obcí s počtem obyvatel nižším než 5000) a na Rakovnickou Popelku (divadla dospělých hrajících pro děti). HDM má ale celkově pro návštěvníky připraveno 18 inscenací – dvě jsou nesoutěžní.

Shora uvedená statistika samozřejmě o skutečné velikosti přehlídek vypovídá jen částečně. Tu skutečnou velikost lze poměřovat podle kvality organizační práce týmu, který přehlídky připravuje, realizuje a v jejich průběhu se stará o komfort účinkujících, diváků a o zázemí odborných porot a lektorských sborů. V tomto ohledu již po několik let vede Třešť nad Němčicemi nad Hanou. Práce celého přípravného a realizačního týmu je ve srovnání s jinými v ČR na tak vysoké úrovni, že téměř nemá konkurenci. I letos je však hostem závěrečného večera TDJ 2018 členka organizačního týmu HDM, a tak se informace o tom, jak to na TDJ vypadalo a co inspirativního se nabízí do Němčic dostane.

A teď už k samotnému průběhu letošního TDJ.

Viděli jsme pět pohádek. Přihlášeno bylo dále celkem sedm komedií, dvě se pro nemoc účinkujících neodehrály. V programu byl jeden kabaret,

jedna tragikomedie, jedna klasická činohra, a podle programu k inscenaci drama, které žánrově sami inscenátoři nazvali psychothrillerem. Naplněny byl i limit pro právo poroty nominovat ty nejlepší jak na národní přehlídku Divadelní Piknik Volyně, tak na přehlídku venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní pod-

zim. Do Rakovníka na Popelku se nenominuje, jen doporučuje.

Přehlídku zahájilo Divadlo Kapota Tábor s komedií Kateřiny Pokorné Dobré ráno, rodino! Hra o krizi středního věku vypráví především o strastech žen ve středním věku, mužským problémům se tu mnoho prostoru nevěnuje. Textu by slušel hlubší ponor do problematiky zcela jistě vážného fenoménu v životě člověka. Předností bylo komediální uchopení vážného tématu.

Také v pořadí druhá soutěžní inscenace vycházela z textu Kateřiny Pokorné v jevištním provedení souboru Voživot Mladá Vožice. Kateřina Pokorná navíc jak první tak druhý divadelní soubor vede a v obou naplňuje funkci režisérky. V konkrétním případě tu šlo o kabaret s názvem Jak se nezbláznit. Opět se hrálo o vztazích mezi muži a ženami (toto téma můžeme bez nadsázky nazvat leitmotivem letošního ročníku TDJ), opět nechyběl humor, místy velmi originální. Velké uznání zasluhují písňové texty z pera autorky hry.

Třetím soutěžním představením byla inscenace hry Miro Gavrana Ženy v ringu aneb Vše o ženách v provedení Divadla Stodola Jiříkovice. Tragikomedie v režii Ondřeje Buchty zahraná třemi herečkami v netradičním prostoru uprostřed mezi kolem dokola sedících diváků opět tématicky čerpala ze života žen, ať už matek a jejich dcer v pokročilejším věku, nebo dívenek z mateřské školky. Vysoce nadprůměrné herecké výkony a vysoká kvalita ostatních složek inscenace přinesla jeden z nejsilnějších zážitků celé přehlídky.

Pohádku Jak rozesmát princeznu aneb Ztřeštěná pohádka s písničkami autora Miroslava Plešáka odehrál DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť - Třeštidla. Šťastný výběr předlohy umožnil místy i dětským

představitelům autentický dětský herecký projev. Dohromady s úrovní výchozí textové předlohy to přineslo mnohem vyšší kvalitu, než jsme u tohoto souboru vidali v minulosti.

Dramatizace prozaického díla Pavla Kohouta *Nápady svaté Kláry*, kterou pro soubor DUHA Polná připravili Jitka Smejkalová a Petr Vaněk (také režisér

inscenace) obsahovala vedle činoherních silně stylizovaných scén i muzikálové prvky v podobě tance a scénických písní. Příběh dívky Kláry z šedesátých let minulého století připomněl dějinné okamžiky z historie Československa, ke kterým došlo v roce 1968. Velkou hodnotou představení byl vedle režijních a scénografických nápadů doslova gejzír energie a spontaneity, který z jeviště prýštil do hlediště.

Ochotnický soubor Forbína z Jistebnice reprezentovala dvojice herců – mužů, kteří odehráli představení vycházející z filozofického textu francouzského dramatika belgického původu Érica Emmanuela Schmitta *Enigmatické variace*. Komplikovaná dramatická předloha kladla velmi vysoké nároky na herecké a režijní mistrovství, bez kterého tuto hru nelze s úspěchem odehrát. Naplnění tohoto požadavku však bylo nad síly obou protagonistů.

Pohádka *O kováři Matějovi* byla druhým představením místního souboru DS Jana Lišky, tentokrát části souboru nazývající se Lišáci. Na rozdíl od pohádky *Jak rozesmát princeznu* však vedoucí souboru Anna Fencíková opět sáhla po velmi problematické předloze. Pohádka z pera Stanislava Tomka *O kováři Matějovi* neumožňuje, navíc při tradičním způsobu inscenování charakteristickém pro DS Jana Lišky, kvalitativně vyšší jevištní tvar určený dětským divákům.

Trampský muzikál *Balada pro banditu* autorů Milana Uhdeho a Miloše Štědrone v provedení GOB a SOŠ Telč přivedl do divadelního sálu kulturního domu Třešť slavné melodie písní známých z původní divadelní a následně filmové verze proslaveného titulu. I když šlo spíše o studentské divadlo, než o opravdový jevištní muzi-

kál s patřičnými hereckými, tanečními a pěveckými výkony, rozhodně nelze říci, že by toto představení neuspokojilo diváky.

Třešťáci ze Základní školy Třešť zahráli pohádku Popelka. I když v provedení nebyla naplněna míra dětské hravosti tak, jak tomu bylo při loňské účasti tohoto souboru, převážně dětské publikum v sále

mohlo fandit Popelce v nerovném souboji s macechou a nevlastními sestrami tak, jak se u této pohádky sluší a patří. I zde byly některé velmi vydařené herecké výkony.

Katalánský dramatik Jordi Galcerán napsal hru Grönholmova metoda. Ta byla dokonce zfilmována. Jevištní provedení tohoto titulu se pohybují v různých žánrech od tragikomedie přes hořkou komedii až k situační komedii. Divadelní spolek Jiří Poděbrady tuto hru odehrál v žánru psychothrilleru, a bylo z toho představení, které vyprovokovalo nejkontroverznější debatu mezi souborem, publikem a odbornou porotou. Představení patřilo také k tomu nejlepšímu, co jsme letos na TDJ viděli.

Mimořádným zážitkem bylo setkání se souborem Dětský divadelní spolek Žirovnice. Ten přivezl pohádku Boženy Fixové Drak pro princeznu. Už jen připomenutí díla této autorky je velice záslužná věc. Mírný posun autorky k žánru tzv. „pohádky naruby“ umožnil dětským hercům naplno otevřít stavidla dětské fantazie a kreativity. Toto představení bylo téměř metodickou ukázkou způsobu, jakým se má z pozice dospělých vedoucích a pedagogů s dětmi na jevišti pracovat.

Komedie Jeana -Claude Islerta Jo, není to jednoduché v souladu se svým názvem ukázala, jak složité je zahrát francouzskou částečně situační, částečně konverzační frašku. Tento žánr vyžaduje znalost divadelního řemesla a poučený přístup k předloze. Už text sám však nevykazuje příliš vysokou kvalitu, a tak šlo ve výsledku o jedno z nejslabších představení přehlídky.

Pohádka O šíleně statečném Ivánkovi v provedení Volyňského divadelního souboru VODVAS napsa-

ná Petrem Kracíkem byla ukázkou toho, jak lze na jevišti pracovat s výtvarnými prvky, s hudbou a s netradičním herectvím. Výsledek byl mimořádně osvěžující. Šlo o příklad, jak lze v žánru Dospělí dětem obdarovat publikum.

Posledním soutěžním představením přehlídky byla inscenace hry Jeana Della a Géralda Sibleyrase *At žijou Hoštice* v podání

volyňského souboru Vodvas. A byl to skutečný vrchol letošního ročníku TDJ. Velmi vtipná satira zaměřená na systém evropských dotací a jejich zneužívání přešla posléze k diagnóze dnešního stavu světa. Vynikající herecké výkony, důmyslná režie a originální scénografie potrdila již známý fakt: neprofesionální divadelníci se svými vrcholnými výkony vyrovnají nejlepším profesionálům.

Ladislav Vrchovský

Poděkování

Vážení přátelé divadla,

Třeštské divadelní jaro 2018 se přiblížilo do samého závěru. Divadelní soubory, které se letošní přehlídky zúčastnily, měly za cíl jediné, oslovit a pobavit nás diváky a podle zaplněného hlediště, potlesku a divácké ankety lze soudit, že se jim to podařilo. Osmidenní divadelní maraton dnes zakončíme slavnostním večerem, na kterém budou udělena čestná uznání, ceny, nominace a doporučení na celostátní přehlídky, kde budou dál bojovat.

Pro naši přehlídku to tímto večerem končí. Podtrženo a sečteno, bylo to náročné, ale užili jsme si to všichni. Kačka s Bárrou vám v pokladně vydaly stovky vstupenek a připravovaly zpravodaj OKO, Martička v šatně vydala stovky šatnových bloků, Liduška v baru rozlila litry vína, džusu a kávy, Hanka uklidila mnoho čtvereč-

ních metrů ploch, aby se Vám u nás líbilo, Láda se postaral o veškerou technickou stránku a byl k ruce všem, kteří cokoliv potřebovali, Martin zmáčkl tisíckrát spoušť foťáku, Petr si na Vás pěkně posvítíl, pod sněženkou jste si u Martina a Pavly mohli zakoupit zpravodaj OKO, třešťští muzikanti rozezněli hudební kavárnu a Maruška se starala o všechno a všechny, od administrativu po zásobování a dobrou náladu. Porota nastudovala desítky stran textu a popsala desítky stran papíru. Třešťští ochotníci připravili úvodní a závěrečný večer, zajistili servis hostujícím souborům, pořadatelskou službu, rozlili litry polévek, umyli desítky talířů, odtrhli stovky ústřížků na vstupenkách... A když se všechno tohle poskládá, je z toho Třeštské divadelní jaro 2018.

Děkuji všem, kteří se na letošním 57. ročníku jakkoliv podíleli. Děkuji souborům, které k nám přijely soutěžit a bavit diváky a věřím, že se jim u nás líbilo a neviděli jsme se naposledy.

V neposlední řadě děkuji Vám, divákům, kteří jste navštěvovali představení, ocenily soubory potleskem a užili si s námi Třeštské divadelní jaro 2018.

Za pořadatele Romana Šťastná, OKP MěÚ Třešť

Není konec jako konec...

Těšíte se na dnešní závěrečný večer? My také! Ale naše a Vaše důvody, milí návštěvníci, budou zcela jistě rozdílné. Zatímco Vy jste po loňském finálovém večeru určitě plni očekávání, co Vám Čapkovci zase předvedou, my jsme plni obav a nervozity, abychom Vaše očekávání naplnili...

Ona příprava takového večera zase není tak úplná legrace. Základem je samozřejmě nápad, tedy realizovatelný nápad. Naštěstí máme lidi, kteří mají i takové nápady... Tak třeba podobu loňského, i toho letošního závěrečného večera, vymyslelo trio Roman Mikeš, Katka Kodysová a Vašek Vrátil. První nástřel a obrysy budoucího vystoupení vznikají už zhruba půl roku před festivalem a konkrétní podoba se ustálí zpravidla na přelomu roku. Pak přichází na řadu domluva zkoušek. Režisérovým zbožným přáním jsou samozřejmě dílčí zkoušky již od ledna, ale to prakticky nikdy nevyjde. Ono dát dohromady přes třicet lidí na jeden termín, není jednoduché, ale dát je dohromady na čtyři až pět termínů, je prakticky nemožné. Když už se nám tedy podařilo domluvit se na dva termíny, musí tomu ještě předcházet tzv. výtvarná dílna, kde si vyrobíme všechny pomůcky, rekvizity a kulisy. To všechno se dělá proto, abychom při následném

zkoušení zjistili, že to nefunguje a vše se musí udělat znovu, jinak a samozřejmě lépe. Napětí při zkouškách roste, snaha vyhovět režisérovým požadavkům mnohdy hraničí s kouzelnickým umem a hranice nemožného jsou co chvíli pokořeny. Dokonce i kukačka neváhá přiletět už v březnu, ačkoli odborníci nad tím nevycházejí z úžasu...

A jak jste správně pochopili, den "D" je konečně tady! Předchozí páteční noc vrcholily přípravy - dvě a půl hodiny stavba scény, sestavení a zkouška zvukové aparatury, nastavení světel... Dnes dopoledne, leckdo ještě rozespálý, absolvoval zkoušku, odpoledne pak generálku...

A v tuto chvíli více než třicítka herců a techniků z DS Karla Čapka, společně s hosty z pěveckého souboru Cantare, čeká na třetí zvonění, aby předvedla konečný a nezvratný výsledek svého snažení. Věříme, že naši podobu realizace závěrečného večera TDJ 2018 přijmete alespoň s takovou radostí a nadšením, s jakým jsme ji pro skvělé třeštské obecnstvo a kolegy ochotníky připravovali...

Přejeeme Vám krásný večer!

za DS Karla Čapka Zdeněk Havlíček

Divácká anketa - představení pro dospělé

pořadí	název hry	počet hlasů		
		výborné	průměrné	podprůměrné
1	Jak se nezbláznit	64	4	0
2	Dobré ráno, rodino!	82	6	1
3	Nápady svaté Kláry	77	9	0
4	Ať žijou Hoštice	108	1	3
5	Ženy v ringu aneb Vše o ženách	55	3	1
6	Grönholmova metoda	46	10	0
7	Enigmatické variace	37	10	1
8	Balada pro banditu	53	2	2
9	Jo, není to jednoduché	39	31	3

Divácká anketa - pohádky

pořadí	název hry	počet hlasů		
		výborné	průměrné	podprůměrné
1	Jak rozesmát princeznu aneb Ztřeštěná pohádka s písničkami	68	4	0
2	Popelka	28	3	0
3	Drak pro princeznu	15	1	0
4	O kováři Matějovi	1	0	0
5	O šíleně statečném Ivánkovi	20	4	0

pozn. výsledné pořadí v divácké anketě bere v potaz i počet návštěvníků představení viz. následující tabulka

Návštěvnost festivalu

pořadí	název hry	návštěvnost
1	Ať žijou Hoštice	249
2	O šíleně statečném Ivánkovi	193
3	Popelka	175
4	Nápady svaté Kláry	172
5	Jo, není to jednoduché	168
6	Dobré ráno, rodino!	163
7	Jak rozesmát princeznu...	162
8	Balada pro banditu	158
9	Ženy v ringu aneb Vše o ženách	126
10	Drak pro princeznu	121
11	Grönholmova metoda	111
12	Jak se nezbláznit	95
13	Enigmatické variace	92
14	O kováři Matějovi	79
	celkem	2064

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2018:

Město Třešť

Kraj Vysočina

PODZIMEK
& SYNOVE

ICOM
transport a.s.

TECHNICKÉ SLUŽBY TŘEŠŤ,
spol. s r. o.

Amplus
pro Object

VHST
profesionální partnerství

MINISTERSTVO
KULTURY

EUROTECH
Třešť

FCC
Environment

AGSERVIS
ZEMĚLSKÁ TECHNIKA

LEXA
VÝROBA
AUTOMATICKÝCH
DVEŘÍ
KRUŽÍK

Amarok

DORR

TISKÁRNA
K&M PRESS

Partneři festivalu:

Mediální partneři:

Vysočina
Český rozhlas

JABLAVSKÉ LISTY

Vydalo: Město Třešť v nákladu 150 ks / Redakce OKA: TIC Třešť / Foto: Martin Čáp, archiv souborů
Sazba, grafika: Zdeněk Hajn / Tisk: Tiskárna K&M Press Třešť